

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๔๘/๒๕๖๑

เรื่องพิจารณาที่ ค. ๓๔/๒๕๖๑

วันที่ ๒๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

เรื่อง นางสาวสุกร ตะพานวงศ์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๑๑

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นางสาวสุกร ตะพานวงศ์ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าผู้ร้องเคยทำงานที่การเคหะแห่งชาติ และถูกเลิกจ้างเนื่องจากการเคหะแห่งชาติได้นำหลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนและค่าจ้างรัฐวิสาหกิจตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง ปรบลดอัตราการเลื่อนขั้นเงินเดือนและค่าจ้างรัฐวิสาหกิจ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๒ ถึง ๒๕๔๔ มาใช้บังคับกับรัฐวิสาหกิจที่ประสบภาวะขาดทุน เป็นเหตุให้ผู้ร้องไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นเวลาติดต่อกัน ๓ ปี จึงถูกเลิกจ้างและให้ออกจากงาน ซึ่งผู้ร้องเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อขอความเป็นธรรมกรณีเลิกจ้าง โดยเหตุที่นายจ้างจ่ายค่าจ้างไม่ครบตามผลของงานและเงินชดเชยเนื่องจากให้ผู้ร้องออกจากการก่อนเกษียณอายุโดยไม่มีความคิด สืบเนื่องจากมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง ปรบลดอัตราการเลื่อนขั้นเงินเดือนและค่าจ้างรัฐวิสาหกิจ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๒ ถึง ๒๕๔๔ โดยมีมูลค่าความเสียหายประมาณ ๑๐ ล้านบาท จึงเป็นกรณีพิพาทระหว่างนายจ้างและลูกจ้างที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) วรรคสี่และวรรคห้า การใช้สิทธิฟ้องคดีของผู้ร้องจึงเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง

ผู้ร้องเห็นว่า การที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีบังคับใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๑) โดยการไม่เปิดเผยมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง ปรับลดอัตราค่าเช่าที่ดินเงินเดือนและค่าจ้างรัฐวิสาหกิจ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๒ ถึง ๒๕๔๔ เป็นเหตุให้ผู้ร้องได้รับความเสียหายโดยเป็นบุคคลที่ไม่ได้รับความเสมอภาคในกฎหมายและไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกันกับบุคคลอื่นหรือบุคคลทั่วไป เนื่องจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลด้วยเหตุความแตกต่างกันในเรื่องสถานะของบุคคล ซึ่งผู้ร้องสามารถใช้สิทธิฟ้องละเมิดในเหตุเล็กจ้างต่อนายจ้างหรือมีสิทธิฟ้องคดีโดยการเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ หากแต่ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้ร้องไม่สามารถนำคดีขึ้นสู่ศาลปกครองได้ภายในกำหนดระยะเวลาของการฟ้องคดี โดยไม่ได้รับการคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๗

ทั้งนี้ ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินแล้ว แต่ยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาจากผู้ตรวจการแผ่นดิน และพ้นเวลาการแจ้งผลการพิจารณาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๘

ผู้ร้องจึงอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า การที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีไม่เปิดเผยมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง ปรับลดอัตราค่าเช่าที่ดินเงินเดือนและค่าจ้างรัฐวิสาหกิจ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๒ ถึง ๒๕๔๔ ทำให้ผู้ร้องไม่สามารถนำคดีขึ้นสู่ศาลปกครองได้ภายในระยะเวลาของการฟ้องคดี เป็นเหตุให้ผู้ร้องไม่ได้รับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๗ ประกอบมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข

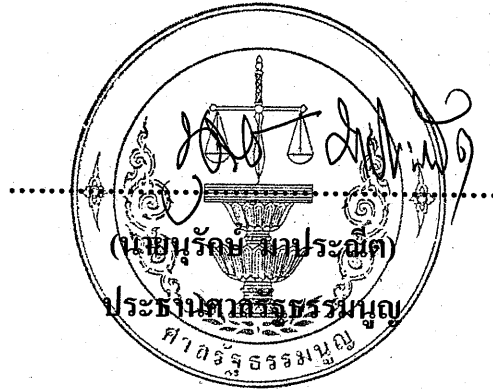
ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่าเป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการที่ผู้ถูกร้องนำพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๑) โดยการไม่เปิดเผยมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินเดือนและค่าจ้างรัฐวิสาหกิจ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๒ ถึง ๒๕๔๔ ใช้บังคับทำให้ผู้ร้องไม่สามารถนำคดีขึ้นสู่ศาลปกครองด้วยเหตุเลิกจ้างได้ภายในระยะเวลาการฟ้องคดี ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่าการกระทำของผู้ถูกร้องขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง และ มาตรา ๒๗ ประกอบมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงตามคำร้องแล้วปรากฏว่ามีเนื้อหาประเด็นเดียวกันกับผู้ร้องเคยยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญและศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยไปแล้ว ตามคำสั่งที่ ๒/๒๕๖๐ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑/๒๕๖๐) คำร้องนี้จึงเป็นกรณีที่เป็นประเด็นเดียวกับที่ศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาและมีคำสั่งไปแล้ว ส่วนกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการไม่เปิดเผยมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินเดือนและค่าจ้างรัฐวิสาหกิจ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๒ ถึง ๒๕๔๔ ทำให้ผู้ร้องไม่สามารถนำคดีขึ้นสู่ศาลปกครองด้วยเหตุเลิกจ้างได้ภายในระยะเวลาการฟ้องคดี นั้น เห็นว่า แม้ผู้ร้องจะใช้บังคับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๑) ด้วยการเปิดเผยมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวหรือไม่ก็ตาม ย่อมไม่ได้ทำให้เกิดขึ้นกับผู้ร้องคือการเลิกจ้างตามมติคณะรัฐมนตรีเปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด คำร้องของผู้ร้องจึงไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคสาม กรณีจึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

- ๔ -

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๔๕ /๒๕๖๑)

[Handwritten signature]

(นายเจริญ ภัคดีธนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

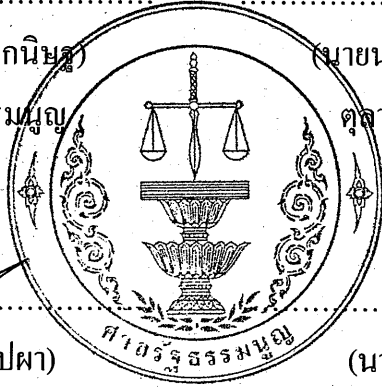
(นายชัช ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ